

13 χρόνια πριν. Μια ιστορική αναδρομή στις προτάσεις της ΕΑΠΣ, που διατυπώθηκαν το 2000. Μια επίκαιρη αναφορά ενόψει της σχεδιαζόμενης αναδιοργάνωσης του Π.Σ.

**Μετά από τόσα χρόνια είναι ακόμα
επίκαιρες**

Από την ίδρυσή της η ΕΑΠΣ ενέταξε ως πάγια συνδικαλιστική της τακτική, την διαμόρφωση υπεύθυνων και τεκμηριωμένων απόψεων για όλα τα καίρια προβλήματα του Πυροσβεστικού Σώματος και του πυροσβεστικού προσωπικού.

Το 2000 ενόψει της νέας χιλιετίας, η ΕΑΠΣ, είχε μετά από δημόσιο διάλογο διαμορφώσει πλαίσιο προτάσεων για τους σημαντικούς τομείς δράσεις του Π.Σ. αλλά και για τα προβλήματα του Π.Σ.

Πολλές από αυτές με την πάροδο των ετών έγιναν αποδεκτές από της πολιτικές και πυροσβεστικές ηγεσίες.

Πολλές από αυτές εξακολουθούν να παραμένουν επίκαιρες μιας και τα προβλήματα στα οποία αναφέρονταν παραμένουν.

Το αξιοσημείωτο είναι πώς πολλά από τα γραφόμενα σε παρεμβάσεις εκείνης της χρονιάς, για τις δασικές πυρκαγιές, την υπερεργασία, τα άλυτα προβλήματα, θα μπορούσαν άνετα να είναι καταγγελτικές παρεμβάσεις του σήμερα.

Δυστυχώς η ιστορία όταν επαναλαμβάνεται μπορεί για τους αναλυτές να είναι φάρσα, αλλά για όλους εμάς είναι τραγωδία.

Γιάννης Σταμούλης Πρόεδρος Δ.Σ. ΕΑΠΣ

**ΕΝΩΣΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ**

Λάρνακος 18 Περιστερί 12135

Τηλέφωνο 210 5790267

FAX: 2105790268

<http://www.eaps.gr>

Email: info@eaps.gr

Περιεχόμενα

Δεκατρία χρόνια πριν	1
Κατάθεση πλαισίου προτάσεων για τη βασική δομή του Π.Σ.	2
Π.Σ. και δασοπυρόσβεση	3
Λιμενικοί Πυροσβεστικοί Σταθμοί	3
Πυροσβεστικός Εθελοντισμός	4
Κανονισμός Μεταθέσεων	5
Για το επικίνδυνο της εργασίας	5
Το ωράριο του Π.Σ.	6
Αντιπυρική περίοδος 2000	7
Για τη μάχη με τις δασικές πυρκαγιές	8

Ο Πυροσβέστης στον πόλεμον, με τὰ στοιχία τῆς φύσεως, καὶ τῆς φωτιᾶς, γιὰ νὰ μὴ καταστρέψουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὰ ἐπιτεύγματά του.

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

ΓΙΑ ΤΗ ΒΑΣΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Το 2000 μετά από μια σειρά κεντρικών και περιφερειακών συσκέψεων η ΕΑΠΣ παρουσίασε μια ολοκληρωμένη πρόταση για τη βασική δομή του Πυροσβεστικού Σώματος του 21^{ου} αιώνα:

«Μπροστά στην αυγή του Νέου Αιώνα το Πυροσβεστικό Σώμα καλείται από την Ελληνική Κοινωνία να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως ο κύριος βραχίονας της Πολιτικής Προστασίας. Κάτω από τα νέα δεδομένα που διαμορφώνουν η νέα τεχνολογία, οι νέες παραγωγικές μορφές, οι περιβαλλοντολογικές αλλαγές, τα μεγάλης έκτασης βιομηχανικά ατυχήματα καθορίζεται ένα νέο πεδίο δράσης του Πυροσβεστικού Σώματος.

Η Ένωση Αξιοματικών Πυροσβεστικού Σώματος προκειμένου να διαμορφώσει μια υπεύθυνη πρόταση για την πορεία του Σώματος στο μέλλον άνοιξε ένα μεγάλο κύκλο δημοσίου διαλόγου στις τάξεις της πυροσβεστικής οικογένειας, ώστε να τεθούν όλα τα κρίσιμα ζητήματα ,να γίνει ένας ειλικρινής απολογισμός της μέχρι σήμερα πορείας του Σώματος ,να ακουστούν όλες οι απόψεις , οι προτάσεις και οι προβληματισμοί.

Η μεγάλη συνεισφορά σε αυτόν τον διάλογο ήταν καταρχήν τα Περιφερειακά Συνέδρια που διοργάνωσε η ΕΑΠΣ σε μια σειρά από πόλεις της χώρας, (Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα, Αθήνα) Σε αυτά τα συνέδρια τοπικοί φορείς, συνδικαλιστικές ενώσεις και πλήθος συναδέλφων αξιοματικών αλλά και υπαλλήλων εξέφρασαν με παρρησία τις απόψεις τους, κατέθεσαν τις εισηγήσεις τους και διαμόρφωσαν το βασικό πλαίσιο της ολοκληρωμένης πρότασης που επεξεργάστηκε η ΕΑΠΣ για την πορεία του Π.Σ. στο μέλλον.

Εν συνεχεία η ΕΑΠΣ κάνοντας πράξη την σύγχρονη εργασιακή θεωρία περί ενεργού συμμετοχής του προσωπικού ,μέσω της διατύπωσης θέσεων και απόψεων για όλους τους τομείς του εργασιακού πλέγματος, διενήργησε για πρώτη φορά στα πυροσβεστικά χρονικά μια μεγάλη έρευνα όπου κλήθηκε ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα από πυροσβεστικό προσωπικό από όλη τη χώρα από όλους τους βαθμούς, έτη υπηρεσίας, μόρφωση, ειδικότητα και ηλικία να καταθέσει τις απόψεις του για όλα τα κρίσιμα ζητήματα της ζωής και δράσης του Πυροσβεστικού Σώματος.

Όλα τα παραπάνω κατεγράφησαν από την ΕΑΠΣ με ιδιαίτερη προσοχή και με ειδικές επιτροπές εργασίας επεξεργάστηκαν, ομαδοποιήθηκαν και διαμορφώθηκαν σε ένα ενιαίο πλαίσιο προτάσεων που αποτυπώνεται μια ολοκληρωμένη πρόταση για την μορφή, τη φυσιογνωμία και την αποτελεσματική πορεία του Πυροσβεστικού Σώματος στο μέλλον. Η πρόταση αυτή προβλέπει την ριζική αναδιοργάνωση του Σώματος ώστε αυτό να καταστεί σύγχρονο και αποτελεσματικό.

Ο βασικός κορμός της πρότασης συνίσταται αρχικά στον επανασχεδιασμό της μορφής και της οργάνωσης του Αρχηγείου του Πυροσβεστικού Σώματος.

ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Είναι το κύριο επιτελικό, και διοικητικό κέντρο του Σώματος, θα πρέπει να είναι ευέλικτο, με ξεκάθαρες επιτελικές αρμοδιότητες, με κατάλληλα καταρτισμένο προσωπικό που να αφογκράζεται διαρκώς τις απαιτήσεις των καιρών,

να προσαρμόζει τα νέα τεχνολογικά ευρήματα στην επιχειρησιακή δραστηριότητα και να ασκεί καίρια την διοικητική του αποστολή ως κεντρικό επιτελικό όργανο, απαλλαγμένο από περιττές γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Η μορφή που προτείνεται προκειμένου να υλοποιηθούν τα παραπάνω είναι η ακόλουθη : Δημιουργούνται τρεις (3) κλάδοι με τις αντίστοιχες διευθύνσεις:

1ος ΚΛΑΔΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

1η Διεύθυνση Πυρόσβεσης,2η Διεύθυνση Δασοπυρόσβεσης,3η Διεύθυνση Διάσωσης,4η Διεύθυνση Πυροπροστασίας Λιμένων,5η Διεύθυνση Πυροπροστασίας Αεροδρομίων, 6η Διεύθυνση Προληπτικής Πυροπροστασίας.

2ος ΚΛΑΔΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

1η Διεύθυνση Προσωπικού, 2η Διεύθυνση Εκπαίδευσης, 3η Διεύθυνση Πληροφορικής και Επικοινωνιών, 4η Διεύθυνση Τεχνικών Εφαρμογών, 5η Διεύθυνση Υγειονομικού

3ος ΚΛΑΔΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ

1η Διεύθυνση Οικονομικών, 2η Διεύθυνση Προμηθειών, 3η Διεύθυνση Οργάνωσης και Μελετών, 4η Διεύθυνση Διεθνής Συνεργασίας

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΑΦΘΩΡΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Σε κάθε Περιφερειακή Διοίκηση Πυροσβεστικών Υπηρεσιών δημιουργούνται τρεις Διευθύνσεις αντίστοιχες με τους κλάδους του ΑΠΣ και στην κάθε Διεύθυνση δημιουργούνται αντίστοιχα Τμήματα με τις Διευθύνσεις του ΑΠΣ.

Σε κάθε Διοίκηση Νομού Πυροσβεστικών Υπηρεσιών δημιουργούνται τρία Τμήματα αντίστοιχα με τις Διευθύνσεις των Π.Δ.Π.Υ. και σε κάθε Τμήμα δημιουργούνται αντίστοιχα Γραφεία με τα Τμήματα των Π.Δ.Π.Υ.

Το γενικό οργανόγραμμα του Σώματος από την άλλη , θα πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής :

- Στο Α.Π.Σ. θα πρέπει να υπάγονται διοικητικά οι 13 Π.Δ.Π.Υ. και οι Ειδικές Υπηρεσίες του Σώματος.

- Στις Π.Δ.Π.Υ. θα πρέπει να υπάγονται οι Δ.Π.Υ.Ν . , η Ε.Μ.Α.Κ. και το 199 ΣΕΚΥΠΣ το οποίο θα πρέπει να συγκροτηθεί σε κάθε Π.Δ.Π.Υ.

- Στις Δ.Π.Υ.Ν θα πρέπει να υπάγονται οι Π.Υ.

- Στις Π.Υ. θα πρέπει να υπάγονται τα Π.Κ. και οι Εθελοντικοί Σταθμοί.»

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΔΑΣΟΠΥΡΟΣΒΕΣΗ Μια επίκαιρη ανάλυση

Ένα εξαιρετικά επίκαιρο – διαχρονικό κείμενο της ΕΑΠΣ, του 2000, για τον μηχανισμό δασοπυρόσβεσης.

«Εδώ και χρόνια πλέον οι καλοκαιρινές πυρκαγιές αποτελούν μόνιμο φαινόμενο. Δυστυχώς όμως ενώ όλοι στην Πολιτεία μιλάνε για το σύστημα αντιμετώπισης των δασικών πυρκαγιών, την βελτίωση του, την ενίσχυση του, τον συντονισμό και άλλα μεγαλόσχημα, το μόνο που βελτιώνουν είναι οι δικαιολογίες τους, ενισχύουν τη σύγχυση και συντονίζουν..... συντονίζουν..... συντονίζουν. Το επόμενο όμως καλοκαίρι το μόνο γρανάτζι του συστήματος που θα λειτουργεί κι αυτό όχι όπως θέλουμε, αλλά όπως μπορεί να είναι το Πυροσβεστικό Σώμα και θα είναι ή το άλλοθι του "κοινωνικού προσώπου" και της οργάνωσης της Κυβέρνησης η το εξίλαστήριο θύμα, το ασυντόνιστο, το ανύπαρκτο κ.τ.λ. Όμως συνηθως τίποτα από το δυο δεν συμβαίνει και η αλήθεια είναι κάπου στη μέση. Όταν μιλάμε για σύστημα δασοπυρόσβεσης μιλάμε για έναν ολόκληρο μηχανισμό με πολλούς συμμετέχοντες. Για μια μηχανή που πρέπει όλα της τα γρανάτζια να είναι στη σωστή θέση καλοσυντηρημένο και να δουλεύουν με εντολές και όχι όπως δέλουν, όταν δέλουν και όποτε δέλουν. Ένα σύστημα που οι συμμετέχοντες έχουν παράλληλη και συντονισμένη δράση χωρίς να συγχέονται το κοδηκόντά τους, σι αρμοδιότητες τους και οι αποστολές τους.

Η κεφαλή αυτού του συστήματος είναι φυσικά η Κυβέρνηση αυτή που τελικά έχει και την ευθύνη λειτουργίας του Κράτους και θα εισπράξει και το όποιο πολιτικό κόστος. Σε αυτό το επίπεδο βλέπουμε τι έχουμε συναρμοδιότητα 4 - 5 Υπουργείων χωρίς να είναι διακριτό ποίος έχει το γενικό πρόσταγμα και την τελική ευθύνη, το Υ.Δ.Τ. ή το Εσωτερικών. Τις επιτυχίες τις παίρνει και τις προπαγανδίζει το Εσωτερικών, τις αποτυχίες τις φορτώνεται το Δημοσίας Τάξης. Αντιλαμβάνεστε τι μπορεί να σημαίνει αυτή η συναρμοδιότητα τόνων Υπουργείων για το σχεδιασμό, το συντονισμό και την οργάνωση σε σχέση πάντα με την Ελληνική πραγματικότητα της δημόσιας διοίκησης και γραφειοκρατίας. Αυτό όμως αντί να αποτελεί ένα δεδομένο που πρέπει να διαχειριστούμε, είναι η δικαιολογία για να μην κάνουμε τίποτα ή για να λέμε ο καθένας ξεχωριστά ότι εμείς καλά τα κάνουμε.

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης με το Πυροσβεστικό Σώμα και λόγω της αρμοδιότητας καταστολής των πυρκαγιών είναι αυτό που πρέπει να έχει το γενικό πρόσταγμα και την τελική ευθύνη. Είναι αυτό που πρέπει να συντάξει τα επιχειρησιακά του σχέδια, να προτείνει δομές και κανόνες συντονισμού και οργάνωσης, είναι αυτό που πρέπει να προτείνει τα απαιτούμενα μέσα, το αναγκαίο προσωπικό και είναι αυτό που θα διαχειριστεί το σύστημα για να έχουμε το ποδητό αποτέλεσμα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι επιχειρήσεις καταστολής των μεγάλων δασικών πυρκαγιών μόνο με πραγματικές πολεμικές επιχειρήσεις μπορεί να συγκριθούν.

Το Υπουργείο Εσωτερικών με τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας κατ' αρχή θα πρέπει να είναι αυτό που αφού έχει όλα αυτά τα σχέδια έγκαιρα θα συντονίσει τον Κρατικό μηχανισμό, θα ενεργοποιήσει τους συναρμοδιούς φορείς και 80 εξασφαλίσει τα αναγκαία μέσα ώστε τον Μάιο ο κοδένος να είναι εκεί που πρέπει όπως προβλέπεται με τα αναγκαία μέσα και όχι οι εποχικοί να προσλαμβάνονται τον Ιούνιο ,τα ελικόπτερα να δηλώνουν επιχειρησιακή ετοιμότητα τον Ιούλιο και οι φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης να μαθαίνουν τα καθήκοντά τους και τις υποχρεώσεις τους μετά την φωτιά όταν πηγαίνουν κατηγορούμενοι η όταν δέλουν να στηρίζουν κατηγορίες σε άλλους.

Η τοπική αυτοδιοίκηση να αναλάβει τις ευθύνες της σε ότι αφορά τις χωματερές, τον εξοπλισμό και την ετοιμότητα των υδροφόρων και των υπολοίπων μηχανημάτων, την κατασκευή δικτύων και υδροστομιών σε περιοχές πλησίον των δασών. Να βοηθήσει στην ενημέρωση, πληροφόρηση και ενεργοποίηση του πολίτη. Να καλλιεργήσει και να τονώσει το θεσμό του εθελοντή Πυροσβέστη. Η κεντρική πολιτική κατεύθυνση της προστασίας του δασικού περιβάλλοντος δεν πρέπει να είναι σε ευθεία αντίθεση και πολλές φορές συγκρουόμενη με τις τοπικές κοινωνίες, τις κατά τόπους ιδιομορφίες και τα τοπικά με την καλή τους έννοια συμφέροντα.

Πρέπει να γίνει αντιληπτή η επιτακτική ανάγκη σύντομης ολοκλήρωσης του Εθνικού Κτηματολογίου και η δημιουργία νομικού πλαισίου για την αλλαγή χρήσης γης και γιο την απαγόρευση οικοδόμησης στις καμένες δασικές εκτάσεις. Το Υπουργείο Γεωργίας θα πρέπει να στηρίζει τη Δασική Υπηρεσία για να πετύχει στην βασική της αρμοδιότητα της πρόληψης των δασικών πυρκαγιών. Δεν έχουμε το δικαίωμα να σιωπήσουμε, πρέπει η κριτική μας να αγγίζει υπεύθυνα όλους τους συντελεστές αυτού του προβλήματος που λέγεται δασική προστασία. Βέβαια ειδικό καθήκον μας είναι να εστιάσουμε πάνω στα του οίκου μας.

Ας αρχίσουμε από τον ίδιο τον Νόμο 2612/1998 που αναθέτει στο Πυροσβεστικό Σώμα την αρμοδιότητα καταστολής των δασικών πυρκαγιών Αν και έχουν περάσει δύο και πλέον χρόνια όχι μόνο δεν έχει εφαρμοσθεί στο σύνολο του αλλά έχουν αλλοιωθεί και βασικές του διατάξεις.

Συνέχεια στη σελίδα 4

«ΛΙΜΕΝΙΚΟΙ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ»

Η Ε.Α.Π.Σ. από το 1996 σε σειρά παρεμβάσεων της εξέφρασε την ανησυχία της για την υφιστάμενη κατάσταση στους Λιμενικούς Πυροσβεστικούς Σταθμούς επισημαίνοντας την ανάγκη για την αναδιοργάνωση του πλαισίου λειτουργίας τους, ώστε να καταστεί αποτελεσματικότερη η επιχειρησιακή τους δραστηριότητα. Το 2000 κατατέθηκε ολοκληρωμένο πλαίσιο των θέσεων για να υποβοηθηθεί η σχετική επιτροπή που είχε συσταθεί από το Αρχηγείο του Π.Σ. για να επεξεργαστεί κανονισμό λειτουργίας των Πυροσβεστικών Λιμενικών Σταθμών. Σύμφωνα με τα παραπάνω η πρόταση περιλάμβανε:

- Την σύσταση Διεύθυνσης Πλωτών Πυροσβεστικών Μέσων στο Α.Π.Σ. με αντίστοιχα τμήματα στις έδρες των Π.Δ.Π.Υ. ή των Δ.Π.Π.Υ. που εδρεύουν Α.Π.Σ. η οποία θα σχεδιάζει σε κεντρικό επίπεδο την λειτουργία των Α.Π.Σ. παρέχοντας την απαραίτητη διοικητική, τεχνική και οργανωτική υποστήριξη που χρειάζονται.

- Την στελέχωση της Διεύθυνσης με εξειδικευμένο προσωπικό από Αξιωματικούς ειδικών επιστημονικών γνώσεων (Κυβερνήτες, Μηχανικούς, Ναπηγούς, Μηχανολόγους, Ηλεκτρολόγους κ.λ.π.) Η Διεύθυνση θα πρέπει να αποκτήσει την κατάλληλη υποστηρικτική υποδομή όπως οργανωμένη βιβλιοθήκη επιστημονικών και τεχνικών βιβλίων, κανονισμών νηογωμόνων, ναπηγικών προγραμμάτων. Παράλληλα θα καταρτίζει προγράμματα συνεχούς εκπαίδευσης και επιμόρφωσης του προσωπικού των Α.Π.Σ. πάνω στις νέες εξελίξεις, τεχνολογίες και πρακτικές στους τομείς της θαλάσσιας πυρόσβεσης-διάσωσης αλλά και τη λειτουργία των μηχανημάτων των πλοίων.

- Την ανάληψη της διοίκησης των Α.Π.Σ. από τους Αξιωματικούς Πλοηγούς - Κυβερνήτες. Παράλληλα οι συγκεκριμένοι συνάδελφοι θα πρέπει να περάσουν ένα πρόγραμμα μετεκπαίδευσης – επιμόρφωσης στα γνωστικά αντικείμενα της πυροσβεστικής διοίκησης – διαχείρισης προσωπικού.

Την πρόσληψη Πυροσβεστών των απαιτούμενων ειδικοτήτων για τους Α.Π.Σ. οι οποίοι θα απασχολούνται άμεσα στα καθήκοντα για τα οποία προσλαμβάνονται.

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Αν και προβλεπόταν η πρόσληψη 2.500 νέων πυροσβεστών στη συνέχεια με Π.Δ. αυξήθηκε η οργανική δύναμη κατά 1300 θέσεις επιπλέον. Δυστυχώς μέχρι σήμερα έχουν προσληφθεί μόνο 1500 και άλλοι 800 Πυροσβέστες θα έχουν αποφοιτήσει από την Σχολή Πυροσβεστών τον Ιούλιο. Αν και προβλεπόταν η πρόσληψη 120 Αξιοματικών δασολόγων δεν έχει προσληφθεί κανένας παρά μόνο εισήχθησαν τον Μάρτιο του 2001 εξήντα δασολόγοι στην Σχολή Αξιοματικών ,οι οποίοι θα αποφοιτήσουν από την οικεία Σχολή τον Ιούλιο του 2002. Ενώ κρίθηκε αναγκαία η θέσπιση του Διοικητή Νομού για το συντονισμό των Υπηρεσιών κάθε Νομού στη συνέχεια και αφού μερικοί 'ημέτεροι' πήραν τις θέσεις καταργήθηκε αυτή η βασική διάταξη.

Αν και έχουν περάσει 2,5 χρόνια δεν έχει γίνει μια ολοκληρωμένη μελέτη για την αναδιοργάνωση του Π.Σ. στο σύνολο του παρά μόνο πρόχειρα με σκόρπια, φωτογραφικά πολλές φορές Διατάγματα χωρίς στόχο , χωρίς πρόβλεψη. Έχει να γίνει διαγωνισμός για τη Σχολή Αρχιπυροσβεστών 4 χρόνια με αποτέλεσμα να υπάρχουν πάνω από 800 κενές θέσεις με ότι αυτό μπορεί να συνεπάγεται για τη λειτουργία του Σώματος.

Είναι αναγκαίο να επανασχεδιαστεί ο επιχειρησιακός σχεδιασμός με αυτάρκειες περιφερειακές δυνάμεις. Είναι αναγκαίο σε κάθε περιφέρεια να λειτουργεί 199 Σ.Ε.Κ.Υ.Π.Σ. [Συντονιστικό κέντρο]. Να ιδρυθούν και να λειτουργήσουν Ειδικές μονάδες αντιμετώπισης δασικών πυρκαγιών με πεζοπόρα τμήματα με εναέρια μέσα σύγχρονης τεχνολογίας που θα αντικαταστήσουν τα παλιά και επικίνδυνα Π.Ζ.Λ , με ειδικά οχήματα και μηχανήματα καθώς και ειδικό εξοπλισμό. Δεν μπορεί να γίνονται επιχειρήσεις σε όλη την Ελλάδα με μεταφερόμενο προσωπικό με επικεφαλής και συντονιστές που πρώτη φορά πηγαίνουν στον τόπο των επιχειρήσεων χωρίς να γνωρίζουν την περιοχή και πολλές φορές εξαντλημένοι από το πολύωρο ταξίδι.

Φέτος οι πυροσβέστες επί 120 συνεχείς ημέρες με λίγες ημέρες άπαισης για 3, 4, και 5 ημέρες συνέχεια χωρίς ατομικό προστατευτικό εξοπλισμό χωρίς υποστήριξη, χωρίς να λαμβάνονται, υπόψη ωράρια, εργατικά δικαιώματα συνθήκες ασφάλειας, και με συνεχείς επιφυλακές. Να δεχτούμε ότι το 1998 αυτό έγινε γιατί ήταν πρώτη χρονιά και το 2000 ήταν ειδικές οι συνθήκες, το τονίζουμε όμως για να μην θεωρηθεί το φιλότιμο ως αδυναμία. Το προσωπικό λόγω της έντονης ψυχολογικής πίεσης αρχίζει να αισθάνεται ένα νοσηρό ζήτημα, που ζητάει ρεπό, που έχει οικογενειακές και κοινωνικές ανάγκες.

Η διαχείριση προσωπικού είναι ένα κρίσιμο ζήτημα που πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερο γιατί το προσωπικό δεν είναι για μια χρονιά αλλά για μια ζωή, γιατί το προσωπικό δεν είναι ανάλωσιμο, γιατί το προσωπικό θέλει στήριξη ηθική και υλική, θέλει κίνητρα και επιβράβευση και πρωτίστως πρέπει να εξαιρεθεί η έλλειψη αξιοκρατίας σε όλα τα επίπεδα στελέχωσης της Υπηρεσίας. Τα στελέχη αφού καθίστανται ικανά με την δια βίου εκπαίδευση και επιμόρφωση να επιλέγονται οι πιο αξιόλογοι κάθε φορά για την στελέχωση. Γιατί η αναξιοκρατία είναι ανασταλτικός παράγοντας στην πρόοδο και την εξέλιξη των αξιωματικών και τελικά αποβαίνει σε βάρος της συνολικής αποτελεσματικότητας του Σώματος. Εάν δεν σημαίνει μια γενική αφύπνιση στο Σώμα με την παράλληλη βέβαια πολιτική βούληση της Πολιτείας και την στήριξη της Φυσικής Ηγεσίας, το Σώμα μας θα βρεθεί πίσω από τις προσδοκίες των συμπολιτών μας, ανήμπορο να ανταπεξέλθει στους νέους ρόλους και τα νέα ιδιαίτερα αυξημένα καθήκοντα που ετάχθη να ασκήσει. Πρέπει να δώσουμε καίριες απαντήσεις στη βασική φυσιολογία του Σώματος,

- Θέλουμε ένα Π.Σ. ως μηχανισμό απλά κατάσβεσης και παροχής βοήθειας ,ή ένα Π.Σ. κεντρικό βραχίονα της Πολιτικής Προστασίας

- Θέλουμε ένα Σώμα που να υπάρχει στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξης , ή στην Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας

- Θέλουμε όλοι οι πυροσβεστικοί Υπάλληλοι να είμαστε Γενικών Υπηρεσιών και να κάνουν όλοι για όλα, ή να δοθούν ειδικότητες όπου ο καθείς θα απασχολείται με άρτιο αποτέλεσμα σε ένα περιορισμένο αντικείμενο.

- Θέλουμε να είμαστε και να μας συμπεριφέρονται ως ανειδίκευτοι εργάτες ή σαν επαγγελματίες πυροσβέστες.

- Θέλουμε να εφαρμόζονται τα συνταγματικός και δια των νόμων Εργατικά μας δικαιώματα ή να είμαστε έρμαια της βούλησης της όποιας Ηγεσίας.

Αυτούς τους προβληματισμούς καταθέτουμε στην τράπεζα του διαλόγου που η ΕΑΠΣ ανοίγει σήμερα με το πρώτο από τα Περιφερειακά Συνέδρια ,εδώ στη Πάτρα.

Ελπίζουμε ο διάλογος αυτός να φέρει τα ειδικά αλλά και γενικά προβλήματα στην επιφάνεια καταδείξει το μέγεθος τους και να παρουσιάσει τις προτάσεις και τις σκέψεις όλων των Αξιοματικών που συναισθάνονται υπεύθυνοι για την πορεία του Σώματος»

«ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ»

Η Ε.Α.Π.Σ. το 2000, μεταξύ των προτάσεων που κατέθεσε σε δημόσιο διάλογο για το σύνολο των τομέων του Πυροσβεστικού Σώματος, ήταν και συγκεκριμένες για τον πυροσβεστικό εθελοντισμό.

Με αυτές προσπάθησε να διαμορφώσει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο προτάσεων για την ανάπτυξη του θεσμού του εθελοντή - πυροσβέστη, ώστε να καθιερωθεί στην Ελληνική κοινωνία και να καταστεί απόλυτα συμβατός με τις κρατικές αρχές παροχών βοήθειας και διαχειρίσις κρίσεων.

Συγκεκριμένα προτάθηκαν 4 επίπεδα εθελοντισμού:

- Α) Εθελοντικές ομάδες παιδιών-εφήβων,
- Β) Εθελοντές Πυροσβεστικού Σώματος,
- Γ) Ανεξάρτητες εθελοντικές ομάδες,
- Δ) Εθελοντές εξειδικευμένων γνώσεων.

Παράλληλα χρειάζεται να βρεθεί ένας κοινός διάλογος επικοινωνίας και συντονισμού με την ανάλογη κρατική αρχή που θα έχει την ευθύνη της επέμβασης , ώστε οι εθελοντικές ομάδες αυτές να δρουν επιτυχώς συμπληρωματικά με οργάνωση και ασφάλεια.

Προϋπόθεση βέβαια να καθιερωθεί μία διαδικασία πιστοποίησης και αναγνώρισης της κάθε εθελοντικής ομάδας. Συγκεκριμένα όσο αφορά τις ομάδες διάσωσης-πυρόσβεσης, θα πρέπει να συνταχθεί ένα μητρώο αυτών των ομάδων.

Η κάθε ομάδα θα πρέπει να παρουσιάζει τον εξοπλισμό της ,το καταστατικό της, το έμβλημα της και τα μέλη της. Οι συμμετέχοντες σε αυτή πρέπει να πληρούν κάποια υγειονομικά στάνταρ , και τέλος να παρακολουθήσουν ένα μικρό εκπαιδευτικό κύκλο βασικών γνώσεων από την Πυροσβεστική Υπηρεσία πάνω στον τομέα που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν .

Κατόπιν αυτών θα της χορηγείται ένα πιστοποιητικό με κάποια διαβάθμιση για το επίπεδο επέμβασης που θα μπορεί να επεμβαίνει.

Βασικό στοιχείο βέβαια για την ουσιαστική και πρακτική επιτυχία των εθελοντικών ομάδων είναι η αгаστή, προοργανωμένη επικοινωνία με τις κρατικές αρχές επέμβασης, ο κοινός κώδικας επικοινωνίας, η συμβατότητα μέσων και μεθόδων, και το ουσιαστικότερο η προσωπική επαφή των εθελοντικών και επαγγελματικών ομάδων.

«ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΝ»

Το Φεβρουάριο του 2000 η ΕΑΠΣ προχώρησε σε παρέμβαση – πρόταση για τον Κανονισμό Μεταθέσεων:

«Ένα από τα πάγια αιτήματα των πυροσβεστικών υπαλλήλων ήταν η τακτοποίηση του καθεστώτος των μεταθέσεων. Οι υπηρεσιακές ανάγκες από τη μία και τα συμφέροντα των πυροσβεστικών υπαλλήλων από την άλλη δημιουργούσαν μια συνεχή σύγκρουση, αφού σπάνια συνέπιπταν. Και βέβαια όλο αυτό το πλέγμα δεν καθοριζόταν μόνο από καθαρά υπηρεσιακούς λόγους, αφού λαμβάνονταν και άλλοι παράμετροι υπόψη. Ιδεολογικά πιστεύω, προσωπικές συμπάθειες ή αντιπάθειες, αποτελούσαν πολλές φορές τα κριτήρια της διαδικασίας των μεταθέσεων. Ο Πυροσβεστικός υπάλληλος βρισκόταν έρμαιο σε αυτούς που είχαν στα χέρια τους την δικαιοδοσία του μεταθετού, χωρίς να μπορεί να προγραμματίσει τη ζωή του, τις οικογενειακές του υποθέσεις, έχοντας μόνιμα κρεμασμένη πάνω από το κεφάλι του τη δαμόκλεια σπάθη της μετάθεσης. Οι παλαιότεροι συνάδελφοι γνωρίζουν τα προσωπικά δράματα, τις οικονομικές συνέπειες, την αβεβαιότητα και την ψυχολογική πίεση που επικρατούσε. Το αποτέλεσμα ήταν να έχουν χαραχθεί διαχωριστικές γραμμές μεταξύ των συναδέλφων, αλλά παράλληλα να δυσχεραίνεται και το έργο της Υπηρεσίας. Οι αγώνες των συναδέλφων από τη μία, αλλά και οι ανάγκες για τον εκσυγχρονισμό του Σώματος, από την άλλη, οδήγησαν την Πολιτεία να προχωρήσει με το Π.Δ.170/1996 στη σύνταξη ενός Κανονισμού Μεταθέσεων, που κατοχυρώνει πλέον νομοθετικά την διαδικασία των μεταθέσεων, με ένα σύστημα μορίων σε συνάρτηση με τον επιθυμητό τόπο συμφέροντος του κάθε υπαλλήλου. Η εφαρμογή του νομοθετήματος έβαλε κάποια τάξη και εμφύσησε ένα αέρα δικαίου, αλλά αναδείχθηκαν ανάγκες βελτίωσης κάποιων κεντρικών σημείων του. Έτσι με το Π.Δ. 33/1997, το Π.Δ.239/1997, το Π.Δ.150/1998 και το Π.Δ.397/1998 έγιναν τροποποιήσεις στο βασικό νομοθετικό κείμενο για να επιλύσουν προβλήματα που ανέκυψαν κατά την διαδικασία της εφαρμογής. Σήμερα 4 χρόνια μετά από την πρώτη εφαρμογή του Κανονισμού αυτό που αναδεικνύεται είναι η αναγκαιότητα της διαρκούς ορθής εφαρμογής του Κανονισμού από τα Συμβούλια Μεταθέσεων και η σταδιακή βελτίωση του Κανονισμού σύμφωνα με αυτά που κάθε χρόνο διαπιστώνονται και δεν μπορούσαν να είχαν προβλεφθεί αρχικά από τον νομοθέτη.

1. Θα πρέπει να διευρυνθεί η έννοια του επιλεγόμενου τόπου συμφέροντος. Στην σημερινή εποχή της προστασίας των προσωπικών ευαίσθητων δεδομένων ο κάθε πυροσβεστικός υπάλληλος θα πρέπει να επιλέγει τον τόπο που επιθυμεί να έχει ως τόπο συμφέροντος χωρίς να είναι υποχρεωμένος να δίνει ιδιαίτερες εξηγήσεις. Απλά θα πρέπει να τεθεί ένα ελάχιστο χρονικό όριο για να μπορεί να αιτηθεί την αλλαγή της πόλης συμφέροντος. του.
2. Θα πρέπει να προσεχθεί η περίπτωση της μετάθεσης για λόγους σπουδών. Ο Κανονισμός συναινει μόνο για την απόκτηση πρώτου πτυχίου. Σε αυτό το σημείο φρονώ ότι σήμερα που μιλάμε για την δια βίου εκπαίδευση θα πρέπει να εξυπηρετούνται οι συνάδελφοι που επιθυμούν και την συνέχιση και σε άλλο πτυχίο.
3. Θα πρέπει, να απαλειφθεί η διάταξη που απαγορεύει στους Ανθυποπυραγούς να Υπηρετούν στο Α.Π.Σ, καθώς και στα Γραφεία των Περιφερειών και Διοικήσεων, μιας και η πρακτική δείχνει ακριβώς το αντίθετο, έτσι ώστε και η Υπηρεσία να μην χρειάζεται να μπαίνει σε διαδικασίες εικονικές (τοποθετήσεις σε Πυροσβεστικούς Σταθμούς και στη συνέχεια διαθέσεις σε γραφεία.)
4. Θα πρέπει να τροποποιηθεί ο υπολογισμός της μοριοδότησης σύμφωνα με τη χιλιομετρική απόσταση. Η κλίμακα του κανονισμού δίνει τα ίδια μόρια στους μετατιθέμενους από 500 χλμ και πάνω από την πόλη συμφέροντος. Γεγονός κατάφορα άδικο. Εδώ η λύση είναι να συνεχιστεί η κλίμακα ως εξής: από 501-750 80 μόρια, από 751-1000 100 μόρια, από 1000 και άνω επιπλέον 10 μόρια ανά 100 χλμ.
5. Θα πρέπει να αυξηθεί το χρονικό όριο της υποχρεωτικής μετάθεσης των Επιπυραγών από 4 σε 6 χρόνια, των νεότερων στο βαθμό από 6 σε 8 χρόνια και των Πυρονόμων και κατωτέρων τους από 8 σε 10 χρόνια, έτσι ώστε να μην διακόπτεται η οικογενειακή, κοινωνική αλλά και οικονομική πρόοδο των πυροσβεστικών υπαλλήλων.
6. Οι ανώτατοι Αξιωματικοί θα πρέπει να προσδιορίζουν ως τόπο συμφέροντος τους Περιφέρειες και όχι πόλη, ώστε να υπάρχει θέση του βαθμού τους.
7. Θα πρέπει να αυξηθεί το επιτρεπόμενο χρονικό διάστημα της απόσπασης που αιτείται ο υπάλληλος από 2 σε 4 μήνες ανά διετία.
8. Η πρακτική των δύο τελευταίων καλοκαιριών έδειξε ότι χρειάζονται να μετακινηθούν υπάλληλοι με Φ. Π. για την κάλυψη των Κλιμακίων διάρκειας μεγαλύτερης των 15 ημερών. Και αυτές οι περιπτώσεις θα πρέπει να ακολουθούν την διαδικασία που προβλέπει ο Κανονισμός για τις Αποσπάσεις στο άρθρο 20.

Τέλος θα πρέπει να μας απασχολήσει και η διαδικασία της ανάδειξης των εκπροσώπων των πυροσβεστικών υπαλλήλων στα υπηρεσιακά συμβούλια.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΚΑΙ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΟ

Το 2000 σημειώνεται πυρκαγιά σε μονάδα της ΔΕΗ στον Άγιο Δημήτριο Κοζάνης. Η ΕΑΠΣ στέλνει στον Πρωθυπουργό της χώρας μια δραματική επιστολή:

«Κύριε Πρωθυπουργέ

Με τρόπο πληροφορηθήκαμε, μετά από ένα μήνα περίπου, ότι στην πυρκαγιά στη μονάδα της ΔΕΗ στον Άγιο Δημήτριο Κοζάνης εμπλεκόταν και η επικινδυνότετη ουσία κλοφέν.

Το κλοφέν (PCBs) αποτελεί μια από τις τοξικότερες ουσίες, παράγοντας διοξίνες, με ιδιαίτερα βλαπτικές επιδράσεις στο νευρικό και αναπνευστικό σύστημα, ενώ άμεσα μπορεί να καταστεί θανατηφόρο προκαλώντας καρκίνο στο ήπαρ και γενικότερα στο πεπτικό σύστημα.

Οι Πυροσβέστες που έδωσαν πολύωρη μάχη για την κατάσβεση της πυρκαγιάς στο συγκεκριμένο χώρο, χωρίς να προειδοποιηθούν από τους υπεύθυνους εκτέθηκαν σε ένα σοβαρότατο κίνδυνο για την υγεία τους αν αληθεύει τελικά η εμπειρισταωμένη καταγγελία του νομάρχη Κοζάνης. Βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά και δεν θα είναι η τελευταία. Είναι ένα από τα πολλαπλά επικίνδυνα και ανθυγιεινά συμβάντα που καλούνται καθημερινά οι Πυροσβέστες να επιχειρήσουν για να διασώσουν τη ζωή ή την περιουσία των συμπολιτών μας σε όλη την ελληνική επικράτεια. Επιχειρήσεις που γίνονται με την άμεση απειλή του κινδύνου της ίδιας της ζωής των πυροσβεστικών υπαλλήλων.

Κύριε Πρωθυπουργέ

Η φωνή διαμαρτυρίας μας τόσα χρόνια, για την διεκδίκηση της αναγνώρισης από την Πολιτεία του πυροσβεστικού επαγγέλματος ως επικινδύνου και ανθυγιεινού γίνεται πια κραυγή αγωνίας. Οι πυροσβεστικοί υπάλληλοι νιώθουν να τους πνίγει η απαξία για αυτούς της Πολιτικής Ηγεσίας της χώρας. Ειδικά σήμερα που οι απρόβλεπτες καταστάσεις της φύσης και τα τεχνολογικά ατυχήματα έχουν ενταθεί οι Πυροσβέστες αποτελούν την αιχμή του δόρατος της πολιτικής προστασίας αυτής της χώρας, δημιουργώντας στους πολίτες το αίσθημα της ασφάλειας και της σιγουριάς.

Κύριε Πρωθυπουργέ

Κάντε και εσείς το καθήκον σας, ικανοποιώντας ένα αίτημα των πυροσβεστών που έχει αναγνωριστεί ως δίκαιο και έχει περιβληθεί με την γενική αποδοχή της ελληνικής κοινωνίας.»

ΤΟ ΩΡΑΡΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ένα από τα διαχρονικά ζητήματα που απασχολούν το πυροσβεστικό προσωπικό είναι το ωράριο εργασίας. Το 200^ο η ΕΑΠΣ κατέθεσε συγκεκριμένη μελέτη για το ζήτημα.

Τα δεδομένα που καθορίζουν τη φυσιολογία του ωραρίου του προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος καθορίζονται επακριβώς από την ελληνική εργατική νομοθεσία όπου προκύπτει η υποχρέωση του προσωπικού να προσφέρει 37.5 ώρες εργασίας την εβδομάδα και από τις διατάξεις του άρθρου 23 και 24 του Π.Δ. 210/1992 (ΚΕΥΠΣ) όπου καθορίζεται ο τρόπος εναλλαγής του προσωπικού σε βάρδιες καθώς και η διαδικασία πρόσθετης υπηρεσίας, καθώς και τα ζητήματα επιφυλακών.

Συγκεκριμένα σύμφωνα με το άρθρ.23 παρ. 2 οι υπάλληλοι χωρίζονται σε τρεις φυλακές 8ωρης διάρκειας στις οποίες εναλλάσσονται εναλλακτικά οι υπάλληλοι της κάθε Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

Με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι με απόφαση του Α.Π.Σ. ο Διοικητής δύναται να εναλλάσσει τους υπαλλήλους στην υπηρεσία ανά 24ωρο, όταν ειδικοί λόγοι το επιβάλλουν.

Με την παρ.4 του ίδιου άρθρου ορίζεται η δυνατότητα του Διοικητή της Π.Υ. για την αντιμετώπιση διάφορων έκτακτων συμβάντων να επιβάλλει με διαταγή του πρόσθετη εργασία στους υπαλλήλους πέρα από την υποχρεωτική.

Με την παρ. 5 του ίδιου άρθρου ορίζεται το δικαίωμα του υπαλλήλου για πρόσθετο χρόνο ανάπαυσης σε περιπτώσεις πρόσθετου χρόνου εργασίας από τον υποχρεωτικό.

Με τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 24 ορίζεται η διαδικασία των επιφυλακών του Π.Σ.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΗΜΕΡΑ

Οι περισσότερες Π.Υ. της χώρας ακολουθούν σήμερα την εναλλαγή του προσωπικού τους σε 8ωρη βάση. Ένα σύστημα δοκιμασμένο και εργατικά σύννομο που εξυπηρετεί απόλυτα τις υπηρεσιακές ανάγκες, ικανοποιώντας παράλληλα και τους πυροσβεστικούς υπαλλήλους. Σε κάποιες Π.Υ. της χώρας ακολουθείται η εναλλαγή του προσωπικού σε 24ωρη βάση.

Το παρόν σύστημα στις συγκεκριμένες Π.Υ. εφαρμόστηκε με απόφαση του Α.Π.Σ. μετά από εξέταση προφανώς των ειδικών υπηρεσιακών λόγων και μέχρι σήμερα δεν έχει καταγραφεί κάποιο πρόβλημα ούτε από την Διοίκηση των Π.Υ. που εφαρμόζετε, αλλά ούτε και από την μεριά του προσωπικού τους.

Με την ανάθεση της Δασοπυρόσβεσης στο Π.Σ. αλλά και την αυξανόμενη ροή των υποχρεώσεων του, αυτό που αναδείχθηκε και προέκυψε δεν είναι η δυσλειτουργία του υφιστάμενου καθεστώτος του ωραρίου εργασίας, αλλά η ανάγκη της πιστής εφαρμογής του.

Αυτό που αναδείχθηκε είναι η υπερεργασία που κλήθηκαν να προσφέρουν οι πυροσβεστικοί υπάλληλοι με τις συνεχόμενες επιφυλακές (στην Υπηρεσία ή κατ'οίκον) και τις πολύωρες ή και πολυήμερες πολλές φορές εκτός έδρας μετακινήσεις. Γεγονότα που παραβίασαν κατάφωρα τα εργατικά δικαιώματα των υπαλλήλων, αποσυντόνισαν την οικογενειακή και κοινωνική ζωή τους. Παράλληλα δημιούργησαν μια ηθική και σωματική κόπωση που δεν είναι και ο καλύτερος παράγοντας για μια αποτελεσματική επιχειρησιακή παρουσίαση του Σώματος. Πρακτικά επίσης βρέθηκε η Υπηρεσία μετά το τέλος της αντιπυρικής περιόδου να οφείλει δεκάδες ρεπό αναπαύσεως και πολλές φορές όλη την κανονική άδεια του τρέχοντος έτους στους υπαλλήλους της.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι το ουσιαστικό πρόβλημα που έχει ανακύψει δεν είναι η τυχόν τροποποίηση του ωραρίου εργασίας αλλά η ανάγκη θεσμοθέτησης των βασικών εργασιακών δικαιωμάτων των υπαλλήλων του Π.Σ. όσο αφορά την σωστή τήρηση του υφιστάμενου.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι οι υφιστάμενες δικλείδες ασφαλείας που παρέχει ο ΚΕΥΠΣ συμπληρωματικά του τρόπου εναλλαγής του ωραρίου (διαμονή στην έδρα της Υπηρεσίας, έγκριση για τυχόν απομάκρυνση από την περιοχή ευθύνης κ.α.) θεσμικά έχουν θωρακίσει την Υπηρεσία για την σωστή διεξαγωγή του πυροσβεστικού έργου.

Από την άλλη δεν υπάρχει κάποια μορφής ωράριο τέτοιο που να μπορεί να εξασφαλίσει με καλύτερο τρόπο το υπηρεσιακό συμφέρον και τις ανάγκες των πυροσβεστών.

Τυχόν εφαρμογή εναλλακτικού ωραρίου θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα από αυτά που θα επιλύσει.

Ειδικότερα για τα περί 12ωρου που τελευταία κυκλοφορεί, θα πρέπει να επισημανθούν τα κάτωθι:

1. Το συγκεκριμένο ωράριο δημιουργεί ασυμβατότητες μεταξύ μόνιμου και έκτακτου προσωπικού
2. Δημιουργεί προβλήματα στις ώρες εναλλαγής των περιπολικών
3. Ο υπάλληλος χρήζει σίτισης και διαμονής από την Υπηρεσία, καθότι δεν μπορεί και δεν πρέπει να υποχρεωθεί στην οικονομική επιβάρυνση για τα παραπάνω, και από την άλλη η Υπηρεσία δεν μπορεί να του τα παρέχει.
4. Περιορίζει τα ελεύθερα απογευματινά του υπαλλήλου μόνο σε αυτά των αναπαύσεων, δημιουργώντας προβλήματα στην οικογενειακή του ζωή, και στις κοινωνικές του υποχρεώσεις.
5. Σε Πυροσβεστικούς Σταθμούς αστικών περιοχών που αντιμετωπίζουν πολλά και μεγάλα συμβάντα θα είναι εξοντωτικό για τους υπαλλήλους και εις βάρος της επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας της Υπηρεσίας.
6. Απαιτεί κατάλληλους χώρους για το στρατωνισμό, την σίτιση και τις ανάγκες υγιεινής, ζητήματα που δύσκολα μπορούν να εξασφαλίσουν οι σημερινές κτιριακές εγκαταστάσεις των Π.Υ.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Με γνώμονα τα προαναφερόμενα για την εύρυθμη λειτουργία του Π.Σ. και την διασφάλιση των βασικών, θεμελιωδών δικαιωμάτων των πυροσβεστικών υπαλλήλων θα πρέπει:

Α. Ωράριο Εργασίας

1. Να συνεχιστεί ως βασικό ωράριο εργασίας η ανά 8ωρο εναλλαγή του προσωπικού
2. Να συνεχιστεί να εφαρμόζεται το 24ωρο στις Υπηρεσίες που ισχύει σήμερα, καθότι αυτό έγινε με απόφαση του Α.Π.Σ. ύστερα από εξέταση των ειδικών υπηρεσιακών λόγων.

Συνέχεια στη σελίδα 7

Συνέχεια από τη σελίδα 6

Τυχόν μετατροπή του υφιστάμενου καθεστώτος θα πρέπει να συνοδεύεται από αιτιολογημένη απόφαση που να αποδεικνύει την εξάλειψη των λόγων για τους οποίους εκτάκτων συμβάντων ο Διοικητής της Π.Υ. ,για όσο διάστημα διαρκεί η κατάσταση, να μπορεί να εναλλάσσει το προσωπικό της Υπηρεσίας του, με εναλλακτικό τρόπο ωραρίου που να εξυπηρετεί τον συγκεκριμένο επιχειρησιακό σχεδιασμό, αλλά και να διασφαλίζει τα εργασιακά δικαιώματα των υπαλλήλων

Β. Θεσμική θωράκιση των εργασιακών δικαιωμάτων

1. Οι ώρες εργασίας που ο υπάλληλος τίθεται σε επιφυλακή (ή στην Υπηρεσία ή κατ'οίκον) να θεωρούνται ώρες πρόσθετης εργασίας και ο υπάλληλος να δικαιούται τις ανάλογες αναπαύσεις.

2. Αν στο ημερολογιακό έτος η Υπηρεσία αδυνατεί να χορηγήσει τις οφειλόμενες αναπαύσεις τότε στο τέλος του έτους ο υπάλληλος να δικαιούται ανάλογης χρηματικής αμοιβής , για αυτές σύμφωνα με την αμοιβή για την πρόσθετη υπηρεσία.

3. Να καταργηθεί η προληπτική επιφυλακή γιατί δεν είναι σύνομη, σύμφωνα με το άρθρο 24 του ΚΕΥΠΣ.

Αν οι επιχειρησιακές ανάγκες το επιβάλλουν τότε να χαρακτηρίζεται ως πρόσθετη Υπηρεσία με τα ανάλογα δικαιώματα που απορρέουν.

4. Να θεσμοθετηθεί στον Κ.Ε.Υ.Π.Σ. και να συγκεκριμενοποιηθεί η Υπηρεσία Διοικητών και να προβλεφθεί η αποζημίωση τους για τις ώρες εργασίας πέρας του υποχρεωτικού.

Αναμφισβήτητα το πυροσβεστικό επάγγελμα από τη φύση του επιβάλλει στους υπάλληλους του μια ιδιόμορφη εργασιακή κατάσταση «πολεμικής ετοιμότητας και δράσης»,εργασία στο όριο του κινδύνου.

Οι πυροσβέστες κάτω από αυτές τις συνθήκες επιτελούν με ευσυνειδησία το καθήκον τους. Η πολιτεία από την πλευρά της θα πρέπει να τους θωρακίσει ηθικά, αναγνωρίζοντας και το τελευταίο λεπτό του μεροκάματου του τρόμου που επιτελούν καθημερινά,

Για τα προβλήματα της αντιπυρικής περιόδου, η ΕΑΠΣ την 15-07-2000 εξέδωσε ανακοίνωση για τα προβλήματα του Π.Σ. Η ανάγνωσή της δείχνει την προφανή ομοιότητα των προβλημάτων τόσα χρόνια μετά.

«Για άλλη μια αντιπυρική περίοδο οι Αξιωματικοί αλλά και οι υπόλοιποι υπάλληλοι του Πυροσβεστικού Σώματος καλούνται να αναστείλουν οποιαδήποτε οικογενειακή , προσωπική και κοινωνική τους δραστηριότητα προκειμένου να υπηρετήσουν έναν συγκεντρωτικό και πυραμειδικό μηχανισμό αντιμετώπισης των δασικών πυρκαγιών.

Πληθαίνουν οι καταγγελίες από Διοικητές Υπηρεσιών ότι δεν τους χορηγούνται κανονικές άδειες για το καλοκαίρι κατόπιν προφορικής εντολής της Ηγεσίας του Π.Σ. ενώ παράλληλα υποχρεώνονται να ευρίσκονται σε 24ωρη βάση στην Υπηρεσία τους και να μεταβαίνουν σε οποιαδήποτε συμβάν ταυτόχρονα ή και πολλές φορές νωρίτερα από την Πυροσβεστική έξοδο.

Αποτέλεσμα των παραπάνω η υπερβολική τους κόπωση, η διατάραξη της οικογενειακής και κοινωνικής τους ζωής καθώς και η κατάφωρη παραβίαση όλων των θεμελιωδών εργασιακών δικαιωμάτων (ωράριο εργασίας, αναπαύσεις ,άδειες.)

Παράλληλα με αυτά παρουσιάστηκαν και τα ιδιαίτερα ανησυχητικά γεγονότα κάποιων πειθαρχικών διώξεων για συμβάντα επιχειρησιακής υφής στους επικεφαλής των δυνάμεων που δημιουργούν έναν επιπλέον επιβαρυντικό παράγοντα για την διεξαγωγή των πυροσβεστικών επιχειρήσεων.

Και σαν επιβράβευση όλης αυτής της υπερεργασίας και της πίεσης έρχεται η πληροφόρηση για την πρόθεση της Πολιτείας να μην καταβάλλει φέτος το επίδομα των δασών.

Από την άλλη αρκετά παράπονα ακούστηκαν για τις μεταθέσεις των Αξιωματικών ,όπου ο Κανονισμός Μεταθέσεων , παρακάμφθηκε για την εξυπηρέτηση του «γνωστού υπηρεσιακού συμφέροντος» ενώ συνέβησαν και κάποιες αποσπάσεις με δυσνόητα αίτια (π.χ. Π.Υ. Διδυμοτείχου).

Το πιο ανησυχητικό βέβαια για την πορεία του Πυροσβεστικού Σώματος είναι ότι τα πάντα έχουν επικεντρωθεί στον τομέα των δασικών πυρκαγιών με αποτέλεσμα όλα τα υπόλοιπα να έχουν εγκαταλειφθεί :

- Η πυροσβεστική εκπαίδευση υποβαθμίστηκε . Η πρακτική των Δόκιμων Ανθυποπυραγών χρησιμοποιείται ως συμπλήρωμα των υπηρεσιακών αναγκών

- Οι Δόκιμοι Πυροσβέστες της 68ης Σειράς με λιγότερο από 2 μήνες εκπαίδευση, στάλθηκαν στους Πυροσβεστικούς Σταθμούς για υπηρεσίες ,ενώ ο συνολικός χρόνος της εκπαίδευσης τους συντμήθηκε, προκειμένου να είναι στις Υπηρεσίες ως επιπλέον κεφάλια για την αντιπυρική περίοδο.

- Τα γραφεία πυρασφαλείας αποδυναμώνονται από προσωπικό, με αποτέλεσμα ειδικά στις μεγάλες πόλεις ,να δυσχεραίνεται η εξυπηρέτηση των πολιτών, και να δημιουργούνται προβλήματα στην επιχειρηματική δραστηριότητα της κοινωνίας.

- Ιδρύονται νέες Υπηρεσίες και Κλιμάκια χωρίς να λαμβάνεται καμία μέριμνα για τις ήδη υπάρχουσες.

- Έχουν παραμεληθεί οι υπόλοιποι επιχειρησιακοί τομείς, της διάσωσης κατάσβεσης σε αστικούς τομείς.

- Δεν έχει προχωρήσει ο εκσυγχρονισμός των Διοικητικών υπηρεσιών, η περιφερειακή αποκέντρωση , η κατάργηση των περιττών γραφειοκρατικών διαδικασιών

- Προωθείται προς παγίωση μια εργασιακή κατάσταση υπερεργασίας και μάλιστα δωρεάν, όπου δεκάδες ώρες αναπαύσεων και ημερών αδειας να συγκεντρώνονται από το ένα ημερολογιακό έτος στο άλλο και να οφείλονται χωρίς να διαφαίνεται πότε θα χορηγηθούν στους δικαιούχους πυροσβεστικούς υπαλλήλους.

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΑΝΤΙΠΥΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2000

Συνέχεια από τη σελίδα 7

- Ακόμα δεν έχει προκηρυχθεί ο διαγωνισμός για τη Σχολή Αρχιπυροσβεστών ώστε να καλυφθεί η μεγάλη έλλειψη σε Υπαξιωματικούς του Π.Σ.

- Δεν έχει δρομολογηθεί καμία ενέργεια για τον χαρακτηρισμό του πυροσβεστικού επαγγέλματος ως επικίνδυνου και ανθυγιεινού.

Καλούμε την Φυσική και Πολιτική Ηγεσία του Πυροσβεστικού Σώματος να ενσκήψει με προσοχή πάνω στις διαπιστώσεις μας.

Ο προβληματισμός μας είναι φωνή αγωνίας για την ομαλή πορεία του Π.Σ. στο Μέλλον ώστε να συνεχίσουμε να είμαστε αποδοτικοί και αποτελεσματικοί στις προσδοκίες της Ελληνικής Κοινωνίας.

Γιατί ο Αξιοπρεπής ,Εκπαιδευμένος ,Εξοπλισμένος και Ηθικά δικαιωμένος Έλληνας Πυροσβεστικός Υπάλληλος είναι ο Αξιόμαχος Φρουρός της Ζωής και της Περιουσίας του Έλληνα Πολίτη.

Γιατί το Σύγχρονο Πυροσβεστικό Σώμα θα είναι ο αποτελεσματικός κεντρικός βραχίονας της Πολιτικής Προστασίας της Πατρίδας μας.

Η Ένωση Αξιωματικών του Πυροσβεστικού Σώματος θα συνεχίσει την προσπάθεια της υπεύθυνα μαχητικά και πάντα με προτάσεις για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας του Πυροσβεστικού Προσωπικού, καθώς και για τον εκσυγχρονισμό και την εξέλιξη του Πυροσβεστικού Σώματος.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΜΕ ΤΙΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

ΈΤον Ιούλιο του 2000 ένα κύμα δασικών πυρκαγιών σημειώνεται στη χώρα. Το σύνολο του πυροσβεστικού μηχανισμού δίνει μια σκληρή μάχη, δυστυχώς όχι χωρίς θύματα. Δύο συναδέλφοι πιλότοι πυροσβεστικών αεροσκαφών, χάνουν τη ζωή τους στις δύσκολες μάχες με τις φλόγες. Η ΕΑΠΣ στις 15-7-2000 εκδίδει μια αγανακτισμένη ανακοίνωση:

«Μερίδα της κοινής γνώμης, κάποια μέσα μαζικής ενημέρωσης και οι συντεχνίες των δασών κραυγάζοντας δυνατότερα και από τη πύρινη λαίλαπα που ζώνει τη χώρα, αντί να στηρίζουν τούτη τη δύσκολη ώρα τις Πυροσβεστικές Δυνάμεις (Πυροσβέστες ,πιλότοι της Πολεμικής Αεροπορίας , εποχικοί ,εθελοντές πυροσβέστες στρατός ΕΛ.ΑΣ) που νύχτα, μέρα 24 ώρες το 24ωρο βάζουν τα κορμιά τους μπροστά στις αδηφάγες φλόγες, μας συκοφαντούν και μας υβρίζουν, προτρέποντας μας να πλησιάσουμε πιο κοντά στη φωτιά, να πετάξουμε με τα αεροπλάνα πιο χαμηλά στις πυρκαγιές που πολλές φορές καίνε αυτά που κάποιοι θέλουν να κάψουν.

Μακριά από τα σπίτια μας για εβδομάδες, νηστικοί, διψασμένοι, χωρίς ατομικό προστατευτικό εξοπλισμό, παλεύουμε στα πύρινα μέτωπα με κίνδυνο πλέον της ζωής μας. Δεκάδες τραυματισμένοι πυροσβέστες και πυροσβέστριες. Η αντοχή μας στα βιολογικά όρια.

Και το μοιραίο αυτό που όλοι φοβόμασταν και σιγοπιθιθρίζουμε στις δύσκολες αυτές συνθήκες που επιχειρούμε ήρθε σήμερα.. Δύο δικοί μας άνθρωποι ,δύο παλικάρια Αξιωματικοί της Πολεμικής Αεροπορίας πιλότοι σε πυροσβεστικό αεροπλάνο ο Επισμηναγός Ιωάννης Μυλωνάς και ο Ανθυποσμηναγός Ιωάννης Καρασάββας την ώρα που επιχειρούσαν σε πυρκαγιά κατέπεσαν με το αεροσκάφος τους. Βαρύ το πένθος και η οδύνη στην Πολεμική Αεροπορία αλλά και στο Πυροσβεστικό Σώμα όπου τους θεωρούμε μέλη της Πυροσβεστικής οικογένειας ,αρωγούς και προστάτες μας από τον ουρανό.

Η Ε.Α.Π.Σ. στέλνει τα ειλικρινά της συλλυπητήρια στις οικογένειες και στους συναδέλφους των δύο παλικαριών που έπεσαν σε αυτόν τον ακήρυκτο πόλεμο με τη φωτιά που κατάρτρωε τις τελευταίες μέρες την πατρίδα μας

Την δύσκολη αυτή στιγμή καλούμε την Πολιτική και Φυσική Ηγεσία του Πυροσβεστικού Σώματος να περιφρουρήσει τουλάχιστον την σωματική ακεραιότητα των συναδέλφων που έχουν φθάσει στα όρια της βιολογικής τους αντοχής

Συμπαριστάμεθα σε όλους τους συμπολίτες μας που έπαθαν από την καταστρεπτική μανία των πυρκαγιών, καταλαβαίνουμε τον πόνο και την αγανάκτηση τους αλλά επειδή ,εμείς ως Πυροσβέστες υπερβάλλοντας τα ανθρώπινα όρια μας, κάνουμε ότι μπορούμε, καλούμε τον Ελληνικό Λαό να στηρίξει ηθικά τους Πυροσβέστες και το δύσκολο έως υπεράνθρωπο έργο τους.»